

Firari Bir Sevdanın Sürgünüyüm

– GürhanGürses · 30 Ağustos 2016

meskenim hüzündür benim
sığındığım, soluklandığım, yaşadığım
cepkenim gözyaşımıdır benim
biriktirdiğim, sakladığım, döktüğüm
gittiğinden beri sulu sepkenim
dolduğum, sarsıldığım, ağladığım
havada hüzün kokusu var
itizar var affa dair
itiraz var aşka dair
intizar var ol âfete dair
raf raf itiraf var hüzne dair
ağlıyor biri besbelli
nümayiş içinde ama yapayalnız
kanıyor yüreği sürekli
asayiş berkemal değil onda
yüreği kaburgalarına ediyor
öylesine çarpıyor şiddetli
intihar var yokluğuna dair
karanlığın en dibinde, tek başına
elinde sigarası bir nefeste tükettiği aşka dair
dilinde makarası yaşamı sardığı
yüreğinde feryadı öldürdüğü bülbüle inat
aklında zoru var illa ki
durup dururken ağlamaz ya insan
avaz avaz susmaz ya da
nedensiz kafayı yemez
içini faş etmez herkese öyle
yandıkça küllenir, yandıkça demlenir
yandıkça güzelleşir, serpilir
benim sancılarım çoğaldıkça anlamını bulur
ağrılarım arttıkça sevdam değerini bulur
havada hüzün kokusu var
yanıyor biri içten içe
bu rüzgar ondan böyle elemli esiyor
bu hava ondan böyle hüzün kokuyor

ilk yağmur damlası deyince toprağa
nasıl da kokar toprak
gözyaşları da deyince cana
öylece hüzün kokar
tarla tarla hüzün çiçeği olmuşum
yaprak yaprak hüzün açıyorum
havada hüzün kokusu var
biri tabakadan tütün sarıyor
kaçak besbelli,
kokusu nefesimi kesiyor
dumanı genzimi yakıyor
fırari bir sevdanın sürgünüyüm
illegal bir aşkın müdavimiyim
memnu olan ne varsa memnunuyum
sana gelmek kolay da
sende kalmak çok zor
seni sevmek kolay da
senden sevmek çok zor
bir gider seni tarumar eder
yersin sillesini feleğin
yedi düvel söversin ama nafle

gelmeyeceğinden eminsin
çekip gidersin bir akşam karanlığı gibi
tozunu toprağını silersin bu yeryüzünde
izini kaybettirirsin, izin çıkmaz olur
bir daha deli dolu bir sevdaya
takılırsın kuru bir hülyaya
yağmur yüklü bulut gibi çöker kalırsın aniden
dermanın kalmaz sevmeye
inceldiğin yerden koparsın
dağılırsın tespih tanesi gibi ortalığa
sevmelerin anlamını yitirir
hasretlerin tazeliğini kaybeder
yalnızlığın yalınkat olur
daha çekilmez bir hal alır
işte o vakit adamakıllı terk edildiğini
okkalı şamarı yediğini
enseni kaşıyarak öğrenirsin

havada hüzün kokusu var
ektiğim tohumlar hüzne durmuş
doğan güneşim, açan çiçeğim
esen yelim hüzne meyyal
ey ölüm meleği,
vakit tamam değilse bile gel beni al
güneşi görmeden açan çiçekten
illa ki hayır gelmez
annesini görmeden dünyaya gözlerini açan bebekten
imkanı yok
asla mutlu bir adam çıkmaz
mutlu bir adam çıkmaz